

митологични представи времеви и пространствени параметри пряко се съотнасят с организацията на хайдушката дружина като символично воинство. Всеки един момент от този цикъл - начало, протичане и край са мотивирани чрез конкретни образи. Тези моменти са винаги свързани с преминаване от едно пространство в друго, съотносимо с преходите в статуса на героя- посвещение в хайдутство в началото на цикъла и връщане от хайдутство в края му. Два много важни акта, които се осмислят чрез представите за временна смърт и раждане в новата същност.

Високият статус на хайдутина е акцент в семантиката на хайдушкия фолклор. Маркери на този статус са митологичните хипостазии на хайдутина, реализирани чрез образите на орела, сокола, световното дърво, златната ябълка, змията, змея и др. Възпроизвеждането на този висок статус се осъществява чрез непрекъсната идеализация на образа му с определена степен на митологизирането му. Това е основен принцип и в отношението към конкретни исторически личности, чийто живот и дела се осмислят в съответствие със схващането за героично и чрез наследени митологични представи в регионалния вариант на фолклорната култура. Историческите факти заживяват своя „фолклорен“ живот и информацията за тях се възпроизвежда чрез принципите на фолклорната история.

Значително влияние върху формирането на образната система в хайдушкия фолклор, като вариант на фолклорната история, оказват новите изисквания към личността в новото реално историческо време. Знанието за тях се осмисля чрез тези изисквания. Те са в основата на стремежа към идеализация на образите им, която, както стана дума, е невъзможна без наследените митологични представи. А тези представи са съществен градивен елемент на образната система на хайдушкия фолклор, който в немалка степен изпълнява функции на местна фолклорна история и по-конкретно - като фолклорна хайдушка история.